

ใช้เฉพาะในราชการ ไม่เป็นสิ่งที่เปิดเผย

บันทึก

เรื่อง การคำนวณบำนาญของนายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) ได้ตรวจพิจารณา เรื่องการคำนวณบำนาญของนายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ แล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

กระทรวงกลาโหมได้ออกคำสั่งให้นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ เป็นนายทหาร นอกราชการ เพื่อรับบำนาญตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๘๐

ตามเรื่องปรากฏว่า นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ

ก. เป็นนายทหารในกองทัพบกเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙

ข. ย้ายมาจากระทรวงกลาโหมไปรับราชการในกระทรวงคมนาคม (กรม รถไฟหลวง) เมื่อเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๑

ค. ลาออกจากกรมรถไฟหลวงเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๓

ง. เป็นนายทหารกองหนุนเบี้ยหวัดในวันเดียวกันนั้นเอง (ได้รับเบี้ยหวัด ตั้งแต่ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓)

จ. เป็นนายทหารกองหนุนเบี้ยหวัดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อ เมษายน ๒๕๗๕ (ได้รับเบี้ยหวัดเดือนละ ๑๗๐ บาท)

ฉ. ถูกปลดเป็นนายทหารนอกราชการเพื่อรับบำนาญเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๘๐

กระทรวงการคลัง อ้างว่า การคำนวณบำนาญใน พ.ศ. ๒๕๘๐ นั้น จะคำนวณ ตั้งแต่วันที่นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ เริ่มเข้ารับราชการในกองทัพบก (ราว พ.ศ. ๒๕๔๙) หาได้ ไม่ ต้องคำนวณตั้งแต่ (วันที่ ๑) เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เป็นต้นมาเท่านั้น กล่าวคือ ตั้งแต่เวลาที่ นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ เป็นนายทหารกองหนุนเบี้ยหวัด (ครั้งแรก)

ทั้งนี้ กระทรวงการคลังอ้างเหตุผลว่า การที่นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ ลาออก จากราชการ เมื่อ ๕ มกราคม ๒๕๖๓ นั้น เป็นการลาออกโดยลำพังใจสมัคร (เพราะไม่ได้ลาออก โดยเหตุเจ็บป่วย) ซึ่งในครั้งนั้น กระทรวงการคลังมีระเบียบอยู่ว่า “ข้าราชการผู้ใดลาออกโดย ลำพังใจสมัคร เว้นแต่บางรายที่ต้องลาออกโดยเหตุเจ็บป่วย ให้ตัดเวลาราชการ ตอนก่อนออกทั้งสิ้น

(๕) กรรมการร่างกฎหมาย มีความเห็นว่า เรื่องนี้ต้องพิจารณาตาม พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๕๗๘ เพราะเหตุว่า ประการที่หนึ่ง มาตรา ๓ แห่ง พระราชบัญญัติที่กล่าวนั้นได้บัญญัติให้-ยกเลิกพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ.

๒๔๗๐ และพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๗๕ เสียแล้วโดยขัด
แจ้งและให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน ประการที่สอง เรื่องนายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ นี้ได้เกิดเป็น
ปัญหาขึ้นภายหลังที่ได้ใช้พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ. ๒๔๗๘ แล้ว

เพราะฉะนั้น กรรมการร่างกฎหมาย จึงมีความเห็นว่า เรื่องนายพันโท พระ
วิจารณ์อาวุธ นี้ต้องพิจารณาตามมาตรา ๑๕ (จ) แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญทหาร พ.ศ.
๒๔๗๘ ซึ่งมีความว่า “วิธีนับเวลาราชการเพื่อกำหนดบำเหน็จบำนาญนั้น ทหารผู้ใดลาออกโดย
ลำพังใจสมัครของตนเองก่อนถึงกำหนดได้รับบำเหน็จบำนาญ และเมื่อลาออกนั้นมิได้เข้าอยู่ใน
ประเภทนายทหารกองหนุน ถ้าภายหลังกลับเข้ารับราชการประจำการใหม่ ไม่ให้นับเวลาก่อน
ลาออกนั้นในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ”

เรื่องนายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ นี้ ถ้าพิจารณาตามบทบัญญัติดังกล่าวข้างบน
แล้ว จะเห็นได้ว่านายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ ได้ลาออกโดยลำพังใจสมัครก่อนถึงกำหนดได้รับ
บำเหน็จบำนาญ แต่ในขณะนั้น (วันที่ ๕ มกราคม ๒๔๖๓) นายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ ได้เข้าอยู่
ในประเภทนายทหารกองหนุนแล้ว ครั้นภายหลังจึงได้กลับเข้ารับราชการประจำการใหม่ โดยเหตุ
นี้เรื่องนายพันโท พระวิจารณ์อาวุธ จึงไม่เข้าอยู่ในเกณฑ์ของมาตรา ๑๕(จ) ซึ่งไม่ยอมให้นับเวลา
ก่อนลาออกในการคำนวณบำเหน็จบำนาญ เพราะฉะนั้นในการคำนวณบำนาญให้แก่ นายพันโท
พระวิจารณ์อาวุธ จึงต้องนับเวลาราชการก่อนลาออกดังกล่าวแล้วนั้นด้วย

(ลงนาม) ดิเรก ชัยนาม

ผู้รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กรกฎาคม ๒๔๘๑